

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี ที่มีคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 16 คน สุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตและโปรแกรมการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการการทดลองเป็นรายบุคคล คนละ 2 ครั้ง ครั้งละ 45-60 นาที โดยเป็นแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two-factor experiment with repeated measures on one factor) แบ่งการทดลองเป็น 3 ระยะ คือระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-measures analysis of variance : one between-subjects variable and one within-subjects variable) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีการแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เยาวชนกลุ่มทดลองมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเยาวชนกลุ่มทดลองมีลักษณะมุ่งอนาคตในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่าง

The purpose of this research was to study the effects of Neuro-Linguistic Programming on future orientation of adolescents in the observation and protection center. The sample composed of sixteen juvenile delinquents who had the scores lower than 25 percentile in their future orientation test previously conducted by the researcher. The simple random sampling method was used to collect the sample which was divided into two groups, an experimental group and a control group with eight persons in each group. The instruments used in this research were the counseling program of future planner technique in Neuro-Linguistic Programming and the future orientation test. The interventions were administered individually for two sessions. Each session lasted about forty-five to sixty minutes. The research design was a two-factor experiment with repeated measures on one factor. The study was divided into three phases : the pre-test phase the post-test phase and the follow up phase. The data were analyzed by repeated-measures analysis of variance and testing difference among mean by the Newman-Keul's test of multiple-comparison procedures.

The result revealed that there was a statistically significant interaction at .05 level between the methods and the duration of the experiment. Participants in the experimental group had higher future orientation than participants in the control group in the post-test and the follow up phase with the statistical significance at .05. Participants in the experimental group had higher future orientation in the post-test and the follow up than in the pre-test phase with the statistical significance at .05.